

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΣΒΑΜΠ

(Συνέχεια και τέλος)

Ἐλαβε τὸ μακρὸν κοτσάνι τοῦ νευρώδους μαράθρου, ἐπλησίασε μὲ αὐτὸ τὸ διερχόμενον ἄρμα τοῦ ἡλίου καὶ τὸ ἦναψε. Μὲ τὴν πυρίνην αὐτὴν ἴσκαν κατῆλθε εἰς τὴν γῆν. Μετ' ὀλίγον ὁ καπνὸς τῆς πρώτης φωτιᾶς ἀνέβαινε πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ὁ Ζεὺς μόλις εἶδε ἀπὸ μακρᾶν τὴν λάμψιν τοῦ πυρὸς ἐθύμωσε. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς θνητοὺς τὸ πῦρ ἐξέστρεψε ἕνα νέον κακόν. Ὁ υἱὸς του Ἡφαίστος, ὁ διάσημος διὰ τὴν τέχνην του Θεὸς τοῦ πυρὸς διετάχθη ἀπὸ τὸν πατέρα του νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν φαινομενικὴν εἰκόνα μιᾶς ὠραίας παρθένου. Αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ὁποία ἔζηλευσε τὸν Προμηθεῖα περιέβαλε τὴν εἰκόνα μὲ ἕνα λευκὸν καὶ διαφανὴ πέπλον. Ἐργῆς ὁ ἄγγελος τῶν θεῶν ἀνέλαβε νὰ δώσῃ φωνὴν καὶ ὀμιλίαν εἰς τὸ κατασκευάσμα τοῦτο, ἡ δὲ Ἀφροδίτη χάριτας.

Οὕτω ἐδημιούργησεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ τὴν μορφήν παρθένου ἕνα ἐκτυφλωτικὸν κακὸν καὶ ὀνόμασε αὐτὸ Πανδώρα, διότι πάντες οἱ ἀθάνατοι τῆς Ἑδώκαν καὶ ἀπὸ ἕνα δῶρον καταστρεπτικὸν διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπειτα ὠδήγησε τὸ δημιούργημα του κάτω εἰς τὴν γῆν, ὅπου οἱ θνητοὶ πε-

ριπλανῶντο ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀθανάτων. Πάντες ὁμοῦ ἀπεθαύμαζον τὴν θεοπεδιαν αὐτὴν μορφήν.

Αὕτη ὁμοῦ προύχωρησε πρὸς τὸν Ἐπιμηθεῖα, τὸν ἄκακον ἀδελφὸν τοῦ Προμηθεῖος διὰ νὰ τοῦ ἔδωκ τὸ δῶρον τοῦ Διὸς. Εἰς μάτην ὁ ἀδελφὸς του τὸν εἶχε καταστήσει προδεκτικὸν νὰ μὴ δεχθῆ κατὰ τὸν δῶρον ἀπὸ τὸν Ὀλύμπιον Δία, διὰ νὰ μὴ πάθουν τίποτε κακὸν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως.

Ὁ Ἐπιμηθεύς ἀπεδέχθη τὴν ὠραίαν γυναῖκα μετὰ χαρᾶς καὶ ἠνθόνισε τὸ κακὸν ἄφοσ τὸ ἔλαβε.

Διότι ἡ γυνὴ ἔφερε ἐπὶ τῶν χειρῶν της τὸ δῶρον, ἕνα μεγάλο κιβώτιον κεκαλυμμένον. Μόλις ἐξῆλθε εἰς τὸν Ἐπιμηθεῖα ἀφῆρεσε τὸ κάλυμμα καὶ ἀμέσως ἕνα πλῆθος κακῶν διεσκορπίσθη μὲ ταχύτητα ἀστραπιαίαν εἰς τὴν γῆν. Ἐνα μόνον ἀγαθὸν εἶχε κρυφθῆ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ κιβωτίου: Ἡ ἐλπίς.

Ἄλλα κατ' ἐντολὴν τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν ἡ Πανδώρα ἔκλεισε πάλιν τὸ κιβώτιον καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν διὰ παντὸς αἰχμάλωτον. Ἡ ἀθλιότης κατέκλυσε ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ διαφόρους μορφάς Γῆν, ἅερα καὶ θάλασσαν.

Αἱ ἀσθένειαι ἐπλανῶντο ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διωπλῆαι, διότι ὁ Ζεὺς δὲν τοὺς εἶχε δώσει

δωνών.

Ὁ πυρετός ἐκράτει τὴν γῆν πολιορκιμένον καὶ ὁ θάνατος, ἐνῶ προηγουμένως πολὺ βραδέως ἐπιποσίαζεν τοὺς ἀνθρώπους, ἐτάχυνε τώρα τὸ βῆμα του.

Ἐπειτα ὁ Ζεὺς ἐστράφη, ὅπως ἐκδικηθῆ τὸν Προμηθεά δυνέλαβε καὶ παρέδωκε τὸν ἐγκληματιαν εἰς τὸν Ἥφαιστον καὶ τοὺς βοηθοὺς του τὸ Κράτος καὶ τὴν Βίαν, ἀφοῦ τοὺς διέταξε νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὰς Σκυθινὰς ἐρήμους καὶ τὸν δέδουν μὲ ἀλύτους ἀλύσεις εἰς ἓνα κρημνὸν τοῦ ὄρους Καύκασος. Ὅχι πολὺ εὐχαρίστως ἐξετέλεσε ὁ Ἥφαιστος τὴν διαταγὴν τοῦ πατρὸς του. Ἠγάπα τὸν ἴδον τῶν Τιτάνων ὡς ἀπόγονον τοῦ προπάπου του Οὐρανοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ ἀνέθεσε εἰς τοὺς βοηθοὺς του τὸ ἀπαίδιον τοῦτο ἔργον. Τώρα ἐκρευάτο εἰς τὴν ἀχιλόμενον πλαγιὰν ὁ Προμηθεὺς ὄρθιος, ἄῤῥπνος, οὐδέποτε εἰς θέσιν νὰ κἀμψῆ τὰ κουρασμένα γόνατά του.

Ἐπολλὰ μάταια παράπονα καὶ πολλοὺς ἀναστενογμοὺς θὰ ἐκβάλῃς, τοῦ εἶπεν ὁ Ἥφαιστος, ὁ Ζεὺς εἶναι ἀδυσώπιτος καθὼς ὄλοι ποῦ μὲλις πρὸ ὀλίγου ἐπήραν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖρας των.

Πράγματι τὰ βάσανα τοῦ αἰχμαλώτου θὰ διήρουν αἰωνίως ἢ τοῦλάχιστον 30.000 ἔτη.

Ἄν καὶ ἀναστενάζοντες γῆ καὶ ἀέρας καὶ θάλασσα, μετέδερνεν μέχρι καὶ τοῦ Διὸς τὴν εἰκόνα τοῦ μαρτυρίου του αὐτοῦ ἔμμενε ἄκαμπτος.

Ὅτι ἀπεφάσισε τὸ πεπρωμένον, ἔλεγε πρέπει νὰ ὑπομένῃ ἐκεῖνος, ποῦ ἔμαθε νὰ διακρίνῃ τὴν ἀδάμαστον δύναμιν τῆς ἀνάγκης.

Ἐπίσης δὲν ἐπτοεῖτο ἀπὸ τῆς διαφόρου ἀπειλᾶς τοῦ Διὸς δια νὰ ἐξηγύσῃ τὸν ὀκοτεινὸν κρημνὸν κατὰ τὸν ὀποιον ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν δι' ἐνὸς νέου γάμου του θὰ κατεστρέφετο ὡς τιμωρίαν διὰ τὴν ἄργησίαν του ταύτην ὁ Ζεὺς ἀπέστειλε εἰς τὸν δεσμώτην ἓνα αἰετὸν, ὁ ὀποῖος καθ' ἐκάστην κατεβύχθηζε τὸ ἦπαρ του ποῦ ἀνεγεννάτο πάλιν καθη-

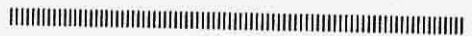
μερινός.

Τὸ μὲν πρῶτον τοῦτο αἶν θὰ ἔπαυε μέχρῃ ὄτον ἐμθανισθῆ ἔνας ἄλλος ποῦ θὰ ἀπεδέχετο οἰκαιοθελῶς τὸν θάνατον γινόμενος τρόπον τινὰ ἀντικαταστάτης του.

Τὸ χρονικὸν τοῦτο δημίον ἐφόρασε πολλὴ ἐνωρίτερον, ἀπὸ ὄτι ὑπέθετε ὁ κατάδικος. Ἀφοῦ ἔμεινεν τριάκοντα ἔτη ἀλυσοδεμένος, διήλθε ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό. Μόλις εἶδε τὸν ἔγγονον τῶν θεῶν νὰ κρέμαται ἐπὶ τοῦ Καύκασου καὶ τὸν αἰετὸν νὰ καταβροχθίζῃ τὸ ἦπαρ του, δὲν ἐκρατήθη, ἐπέντωσε τὸ τόξον του καὶ ἔρριψε τὸν αἰετὸν κάτω νεκρὸν. Ἐπειτα ἔλυσε τὰ δεσμά τοῦ Προμηθεὺς καὶ παρέλαβε μαζὺ του τὸν ἐλευθερωθέντα. Διὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν δῆμος οἱ ὄροι τοὺς ὀποιους ἔθεθεν ὁ Ζεὺς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προμηθεὺς ἔθεσε τὸν Κένταυρον Χείρωνα, ὄστις λίαν προθύμως ἐδέχθη νὰ ἀποθάνῃ ἀντὶ ἐκεῖνου.

Διὰ νὰ μὴ μείνῃ ὄμως ἀνεκπλήρωτος καὶ ἡ ἄλλη ἐντολὴ τοῦ Διὸς, ὄτι δηλαδὴ ὁ Προμηθεὺς ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ ὄρους δεμένος ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπεκρεῶθη ὁ Προμηθεὺς νὰ ἔρῃ ἓνα δι δηρὸν κρῖκος ἐπὶ τοῦ ὀποιου εὐρίσκετο ἓνας μικρὸς λίθος ἀπὸ τὸν Καύκασον. Οὕτω ἠδύνατο ὁ Ζεὺς ἀκόμην νὰ καυχᾶται, ὄτι ὁ ἐχθρὸς του ζῆ πάντα ἀλυσοδεμένος ἐπὶ τοῦ Καύκασου.

Γ. ΣΒΑΜΗ

Μία ἀνήθικος ζωὴ εἶναι διαρκῆς θάνατον.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Διὰ κάθε πρᾶγμα ὑπάρχουσι δύο διὰ τοῖ ἀντιλήψεις.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ

Διπλασία ἐπιθυμία εἶναι πάθος, διπλάσιον πάθος εἶναι μανία.

ΠΡΟΛΙΚΟΣ

Ὁ σοφὸς εἶναι πάντοτε εὐτυχῆς.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ